

SUOMEN LUISTINLIITON JULKAISUJA IV

JÄÄHOCKEY



SUOMEN LUISTINLIITTO

SUOMEN LUISTINLIITON JULKAISUJA IV

JÄÄHOCKEY

KANSAINVÄLISEN JÄÄHOCKEYLIITON

PELISÄÄNNÖT

MÄÄRÄYKSET

SÄÄNNÖT

Suojeluskuntain Viiiosikunnan
URHEILUOSASTO

N^o 302

SUOMEN URHEILUKIRJASTI

TAMPEREELLA 1927,
TAMPEREEN KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖ

Kansainvälinen Jäähockeyliitto.

(Ligue Internationale de Hockey sur Glace,
lyhennettynä L. I. H. G.).

Bryssel, Belgia, 108 rue du Prince-Royal.
(Sihteeristö: Antwerpen, Belgia, 16 rue des Avengles.)

Toimeenpaneva komitea 1927—1928:

Paul Loicq, Bryssel, puheenjohtaja.
Oskar Schlesinger, Wien, 1. varapuhjoht.
P. J. Mulqueen, Toronto, Kanada, 2. varapuhjoht.
André G. Poplimont, Bryssel, siht. ja rahastonhoit.

Kansainvälisen Jäähockeyliiton jäsenmaat.

Belgia: „Ligue Belge de Patinage sur Glace”
(L.B.P.G.) 9, rue de la Santé, Antwerpen, Belgia.

Englanti: „British Icehockey Association” (B.I.H.A.)
Royal Automobile Club, Lontoo, Englanti.

Espanja: „Federation Español de Hockey sobre Hielo”
(F.E.H.H.) calle de Velasquez 19, Madrid, Espanja.

Italia: „Fédération Italiana di Hockey sul Ghiaccio”
(F.I.H.G.) Piazza delle Grazie, Milano, Italia.

Itävalta: „Oesterreichischer Eishockey Verband” (Oe.
E.V.) Kohlmarkt, 5, Wien I, Itävalta.

Kanada: „Canadian Amateur Hockey Association”
(C.A.H.A.) c/o W. A. Hewitt, Daily Star, Toronto, Ka-
nada.

Puola: Fédération Polonaise de Hockey sur Glace”
(F.P.H.G.) 11, rue Wiejska, Varsova, Puola.

Ranska: „Fédération Française des Sports d'Hiver” (F.F.S.H.) 142, rue Montmartre, Parisi, Ranska.

Romania: „Federatiunea Societăților de Sport din Romania” (F.S.S.R.) 6 Strada G. Clémenceau, Bukarest, Romania.

Ruotsi: „Svenska Ishockeyförbundet” (S.I.) Kungsholms Hamnplan, 7, Tukholma, Ruotsi.

Saksa: „Deutscher-Eislauf-Verband” (D.E.V.) Kreutbergstrasse, 11, Berliini, Saksa.

Suomi: „Suomen Luistinliitto—Finska Skridskoförbundet” (S.L.—F.S.) Tampere, Suomi.

Sveitsi: „Ligue Suisse de Hockey sur Glace”. (L.S.H.G.) Chateau d'Oex, Sveitsi.

Tshekko-Slovakia: Československý Svaz Hockeyový” (C.S.H.) Palackého ul. 5, Prag, Tshekko-Slovakia.

Unkari: „Budapesti Koresolyazo Egylet” (B.K.E.) Varoslyget, Stefania ut. Budapest (VI), Unkari.

Yhdysvallat: „United States Amateur Hockey Association” (U.S.A.H.A.) 304, Courthouse, Pittsburgh, (Penna.), Yhdysvallat.

Suomen Luistinliitto.

Kansainvälisen Luistinliiton (I.E.V.) ja Kansainvälisen Jäähockeyliiton (L.I.H.G.) jäsen.

Liittohallinto 1927—1928:

Yrjö Salminen, puheenjohtaja, Tampere, Puutarhak. 23.

Valter Jakobsson, varapuhjohtaja, Helsinki, Punavuorenk. 5.

Eino Järvelä, sihteeri ja rahastonhoitaja, Tampere, Kauppak. 18.

L. Helander, Hämeenlinna.

A. Jalovaara, Helsinki.

Alex. E. Lahtinen, Helsinki.

Elj. Pesonen, Kuopio.

V. Pynninen, Viipuri.

Br. Savia, Tampere.

A. Tuomainen, Tampere.

V. Tverin, Helsinki (varajäsen).

Liittohallinto 1928—1929:

Suomen Luistinliiton
URHEILUOSASTO

Kansainväliset arvokilpailut.

European jäähockeymestaruuskilpailujen voittajat:

1910 Les Avants'issa Englanti, 1911 Berlinissä Böömi, 1913 Münchenissä Belgia, 1914 Berlinissä Böömi, 1921 Tukholmassa Ruotsi, (2. Tshekko-Slovakia), 1922 St. Moritzissa Tshekko-Slovakia, (2. Ruotsi), 1923 Antwerpenissä Ruotsi, (2. Ranska), 1924 Milanossa Ranska, (2. Ruotsi, 3. Belgia ja Sveitsi), 1925 Pragissa Tshekko-Slovakia (2. Itävalta, 3. Sveitsi), 1926 Davosissa Sveitsi (2. Tshekko-Slovakia, 3. Itävalta), 1927 Wienissä Itävalta (2. Belgia, 3. Saksa).

Olympialaisharjojen jäähockeykilpailut:

1920 Antwerpenissä 1. Kanada, 2. Yhdysvallat, 3. Tshekko-Slovakia, 4. Ruotsi, 5. Belgia, Ranska ja Sveitsi. 1924 Chamonixissa 1. Kanada, 2. Yhdysvallat, 3. Englanti, 4. Ruotsi, 5. Ranska ja Tshekko-Slovakia, 7. Belgia ja Sveitsi. (Kilpailut koskivat samalla maailmanmestaruutta.)

Jäähockeyn pelisäännöt.

julkaissut L.I.H.G. (1927).

Huomautus.

1 §. — Tämä kokoelma on yhteenvedo edellisistä säännöistä ja muutamista L.I.H.G:n niihin tekemistä muutoksista täydennettyinä vakiintuneilla tavoilla ja järjestettyinä järkipäisemmin kuin edelliset kokoelmat.

Määritelmä.

2 §. — *Jäähockey* on kanadalainen urheilulaji, jota ei ole sekoitettava jääpalloon (bandyyn). Sitä pelataan jääradalla kahden kuusimiehistön *joukkueen* kesken. *Luistimilla* liikkuvat pelaajat työntävät tai lyövät *laattaa mailalla*, koettaen saada sen kuljetetuksi vastapuoleen *maaliin*. — *Ottelu* pelataan määrätyn *peliajan* kuluessa ja se joukkue, joka tänä aikana on *tehnyt* useimmat maalit, on voittaja. — Peliä valvoo *erotuomari*, jonka on pidettävä huoli sääntöjen noudattamisesta. Häntä auttavat *ajanottajat* ja *maalituomarit*.

I. — PELIVALINEET.

A) Rata.

3 §. — Radan suurin pituus on 80 m. ja suurin leveys 40 m., nämä suhteet on mikäli mahdollista säilytettävä, mutta voivat ne vaihdella mahdollisuuksien mukaan. Paras radan suuruus on 60×30 m.

4 §. — Maalit sijoitetaan radan kumpaankin päähän, päätyviivan keskikohdalle, avoin sivu keskustaan päin, maaliviivan ollessa yhdensuuntainen päätyviivan kanssa, sekä ollen siitä vähintään 1.50 m:n ja enintään 4.50 m:n etäisyydessä (suhteellisesti radan pituuden mukaan).

5 §. — Molempien maalipylväiden väliin vedetään jäähän viiva. — Samaten vedetään viiva 6 m. maaliviivan etupuolelle yhdensuuntaisesti edellisen kanssa, koko radan leveydeltä. — Radan keskustaan merkittään

jäähän keskipiste, siis oletettujen lävistäjien leikkauskohta.

6 §. — Rata ympäröidään laudoilla rajojaan myöden. Näiden lautojen tulee olla vähintään 25 sm. korkeita ja radan nurkat on, mikäli mahdollista, pyöristettävä (kts. liitettä).

B) Maalit.

7 §. — Maalin muodostaa kaksi pystysuoraa 122 sm. korkuista pylvästä, jotka ovat 183 sm. etäisyydellä toisistaan, ja näiden päitä yhdistävä vaakasuora poikkipuu.

8 §. — Häkki, jonka etuosan tämä poikkipuu muodostaa, kannattaa verkkoa siksi lujasti, jotta se kestää voimakkaan laukaisun. Tämä häkki on ylhäältä 40 sm. syvyinen ja alhaalta, jään päältä, 55 sm. syvyinen.

Maalin yläosa on varustettava verkolla samoin kuin tausta ja sivutkin. Sitä ei saa peittää millään, mikä voisi estää maalituomarin näköalaa (kts. liitettä).

9 §. — Pylväät, joiden väliin vedetään viiva jäähän, on vahvasti kiinnitettävä jäähän.

10 §. — Siinä tapauksessa, että verkon joku lanka katkeaa tai pylväs särkyy tai siirtyy paikaltaan, erotuomari keskeyttää pelin, jota ei aloiteta, ennenkuin vika on korjattu.

11 §. — Erotuomarin pitää mitata maalit jokaisen ottelun alussa.

12 §. — Järjestävä joukkue on vastuussa sääntöjen noudattamisesta radan viivoittamisessa ja maalien sääntöjenmukaisuudesta, eikä erotuomari saa sallia ottelun alkavan, ennenkuin näitä sääntöjä on täsmällisesti noudatettu.

C) Laatta.

13 §. — Laatta on litteä ja pyöreä kiekko, tehty kovasta, vulkanisoidusta kumista. Sen vahvuus on 2,54 sm. ja halkaisija 7,62 sm. Sen paino ei saa olla alle 141,5 gr. eikä yli 170 gr. (kts. liitettä).

D) Mailat.

14 §. — Mailat ovat nelikulmaisia sauvoja, joiden alapäässä on litteä lape, mikä varren kanssa muodostaa tylpän kulman. Ne eivät saa miltään kohdalta olla 9 sm. leveämpiä. Litteä lape ei saa olla 38 sm. pitempi. Mailan varren koko pituus, päästä lappen alasyrjään, ei saa olla suurempi kuin 137 sm. — Mailojen täytyy olla

kokonaan puusta tehdyt; nauhasiteet ovat kuitenkin sallittuja (kts. liitettä).

E) Maalivahdin säärykset.

15 §. — Maalivahdin sääryksien tarkoituksena on olla suojaksi säärille, eikä helpotuksena maalin puolustamisessa. Säärykset asetetaan säären ympäri, eivätkä saa olla kilpenä, joka pistää esiin säären molemmilta tai toiselta puolen.

16 §. — Molempien säärien ollessa yhdessä eivät ne missään tapauksessa saa olla yhteiseltä leveydeltään enempää kuin 50 sm.

17 §. — Erotuomari mittaa säärykset ennen peliä; hän voi sen tehdä, myöskin milloin tahansa ottelun kestäessä.

F) Pelaajien varusteet.

18 §. — Pelaajilla, heihin luettuna myöskin maalivahti, saa olla varusteet, jotka heitä suojaavat, mutta ei missään tapauksessa sellaisia varusteita, jotka soveltuvat olemaan heille pelissä epäoikeutettuna apuna.

G) Toimihenkilöiden aitaukset.

19 §. — Toimihenkilöille ja ajanottajille varataan aitaus radan sivulla, pitkän sivun keskellä. Tarpeelliset mukavuudet varataan ajanottajille, jotka sijoitetaan siten, että erotuomari on aina heidän näkyvissään.

20 §. — Toinen aitaus varataan radan sivussa varamiehille ja rankaisuaajan merkitsijöille. Näiden lisäksi on ainoastaan joukkueiden johtajilla pääsy tähän aitaukseen.

21 §. — Kummankin maalin taakse varataan aitaus maalituomarille, jonka pitää olla siellä yksin.

II. — PELAAJAT.

A) Heidän nimityksensä.

22 §. — Joukkueeseen kuuluu kuusi pelaajaa, joita nimitetään seuraavalla tavalla sen aseman mukaan, mikä heillä on pelissä: 3 *hyökkääjää*, 2 *puolustajaa* (vasen ja oikea) ja 1 *maalivahti*.

B) Sijaiset.

23 §. — Kuuden yllämainitun pelaajan lisäksi saa kummallakin joukkueella olla varamiehinä kaksi pelaajaa, jotka astuvat pelaajien tilalle, milloin sitä halutaan, mutta edempänä määrättyä tapaa noudattamalla. Millään hetkellä ottelun aikana ei kuitenkaan saa olla enempää kuin kuusi pelaajaa joukkueessa.

24 §. — Sitäpaitsi on sallittua pitää yhtä varamiestä maalivahdille; mutta tämä ei voi pelata muuta kuin maalivahdin sijaisena eikä vaihtaminen saa tapahtua muulloin kuin väliajalla tai mahdollisesti pelin aikana, jos maalivahti on joutunut sellaisen tapaturman uhriksi, että erotuomari pitää sen riittävän vaikeana estämään häntä jatkamasta peliä; kun hän on toipunut, valtuuttaa erotuomari hänet taas astumaan vanhalle paikalleen.

25 §. — Maalivahtia rangaistaessa on hänen sijaisenaan joku radalla olevista pelaajista koko ajan, kun hänen rangaistuksensa kestää.

C) Sijaisten käyttäminen.

26 §. — Pelaajaa älköön vaihdettako muulloin kuin pelin ollessa keskeytyksissä, mikä tahansa sitten vaihtamisen syynä olkoonkin.

27 §. — Erotuomarille on etukäteen ilmoitettava, että vaihtaminen tulee tapahtumaan.

28 §. — Jos näitä sääntöjä rikotaan, määrää erotuomari seuraavat rangaistukset: 2 minuutin rangaistuksen molemmille pelaajille, jotka ovat toimeenpanneet vaihdon pelin aikana tai 2 minuuttia sille joukkueen kapteenille, jolla on enemmän kuin kuusi pelaajaa radalla.

29 §. — Varamiesten pitää olla valmiina pelaamaan ja on heidän astuttava paikalleen joukkueessa viivytättä peliä.

30 §. — Sen pelaajan, jonka sijaan tulee toinen, on jätettävä rata varamiehen sille ilmaantuessa.

31 §. — Pelin ulkopuolella on varamiesten oltava sillä tavoin puettuna, ettei erotuomari voi sekoittaa heitä radalla pelaaviin.

32 §. — Jos jommalta kummalta puolelta on useamman kuin kahden pelaajan (maalivahtia lukuunottamatta) poistuttava radalta tapaturman vuoksi, ja kun seurauksena tästä ei radalla enää ole kuutta pelaajaa, poistaa toinen joukkue yhden tai useampia pelaajistaan radalta, jotta joukkueet olisivat tasalukuiset.

D) Varamiehet.

33 §. — Kilpailujen järjestäjät määräävät ottelusarjaan osaaottamaan oikeutettujen pelaajien kokonaismäärän, luonnollisesti ottaen huomioon 23 §:n määräykset ei voida määrätä kuin 9 pelaajaa, 3 varamiestä mukaanluettuina, samaa ottelua varten. Siinä tapauksessa, etteivät järjestäjät määrittele lukumäärää, joukkueilla saa olla yksi varamies jokaista pelaajaa kohti.

E) Numeroiminen.

34 §. — Jokainen pelaaja saa numeronsa, jota hän pitää selkään kiinnitettynä selvästi näkyvissä.

F) Värit.

35 §. — Pelaavat joukkueet pukeutuvat siksi selvästi toisistaan eroaviin väreihin, että niiden sekoittaminen keskenään ei ole mahdollista.

36 §. — Ainoastaan maalivahtien ei tarvitse kantaa näitä värejä, joita pitää samanlaisesti kaikkien muiden joukkueen jäsenten kantaa.

37 §. — Jos kaksi joukkuetta kantaa värejä, joiden erotuomari epäilee sekaantuvan toisiinsa pelin aikana, niin järjestävä seura tai arvalla määrätty joukkue vaihtaa värejä.

G) Joukkueen kapteeni.

38 §. — Jokainen joukkue määrää jäsentensä keskuudesta kapteenin.

39 §. — Tällä on oikeassa käsivarressaan, kyynärpään ja olkapään välillä, hihanauha, jonka väri eroaa hänen muusta puvustaan ja jossa on kirjain C (kansallisissa kilpailuissa K).

40 §. — Muut pelaajat ovat kapteenin komennuksen alaisia; hän on heidän virallinen edustajansa ja tekee kaikki tarpeelliset päätökset joukkueen nimissä.

41 §. — Hän heittää arpaa ratapuoliskoa valittaessa ja valitsee sen, jos arpa on suotuista.

42 §. — Hän päättää erotuomarin ja yhteisestä sopimuksesta vastakkaisen joukkueen kapteenin kanssa poikkeuksista sääntöihin, jotka poikkeukset olosuhteet, arvaamattomat tapaukset, tulkinnot, ajan pidennykset, peruutukset j.n.e. tekevät välttämättömiksi; mutta ellei sovintoa synny, niin erotuomarin päätös on ratkaiseva.

43 §. — Ottelun jälkeen hän tekee muistutukset, joita hän pitää aiheellisina.

44 §. — Hän ilmoittaa mahdollisesta kilpailusta luopumisesta.

III. — TOIMIHENKILÖT.

A) Erotuomari.

45 §. — Erotuomarilla on pelissä ehdoton valta.

46 §. — Hän ratkaisee täysivaltaisesti kaikki tapaukset pelisääntöjen mukaan. Hän ratkaisee kaikki erimielisyydet ja tekee kaikki tarpeelliset päätökset. Sellaisissa tapauksissa, joista ei mainita säännöissä, hän toimii vakiintuneiden tapojen ja omantuntonsa mukaan.

47 §. — Erotuomarin päätöksistä ei voida vedota. Häntä vastaan säännöllisellä tavalla tehdyllä vastalauseella ei voi olla muuta seuraamusta kuin rangaistusmääräys (erottaminen tai kelvottomaksi julistaminen), jos hän on menetellyt vilpillisesti, mutta ei milloinkaan hänen päätöksensä mitättömäksi julistaminen.

48 §. — Erotuomarin nimittävät kilpailujen järjestäjät.

49 §. — Häntä ei voida jäädä, jos L.I.H.G. on tunnustanut hänet kansainväliseksi erotuomariksi.

50 §. — Hänen tulee olla puolueeton; jos kuitenkin on mahdotonta hankkia puolueeton erotuomari, silloin jää sen nimittäminen joukkueiden kapteenien välisen sopimuksen varaan.

51 §. — Erotuomari määrää ajanottajat ja maalituomarit, mikäli mahdollista puolueettomien joukosta. Hän on vastuunalainen heistä ja voi milloin tahansa pelin aikana vaihtaa heidät. Hän ei ole milloinkaan velvollinen noudattamaan heidän mielipiteitään ja ratkaisee täysivaltaisesti kaiken erimielisyyden, mikä johtuu heidän tehtävänsä täyttämisestä.

52 §. — Hän sopii joukkueiden johtajien kanssa sääntöjen tulkinnasta tai olosuhteiden aiheuttamista muutoksista.

53 §. — Hän tuomitsee peliä tarpeellisella ankaruudella, jotta se pysyisi moitteettomana ja vapaana raa-kuuksista tai tahallisista virheistä.

54 §. — Hän liikkuu pelin mukana.

55 §. — Hänen tehtäviinsä kuuluu erittäinkin seuraavaa:

a) Ennen peliä:

1. Hän toteaa, että radan viivat ovat jäähän oikein vedetyt ja tarpeen vaatiessa antaa korjata tai vetää ne uudestaan.

2. Hän tarkastaa pelaajien varusteet, laatat (niitä tulee olla vähintään kaksi), maalivahtien säärysimet, mailat, maalit, numeroimisen ja toteaa pelaajien henkiloisyyden.

3. Hän tarkastaa toimihenkilöille, varamiehille ja maalituomareille määrätty aitaukset ja pitää silmällä, ettei kellään muilla kuin oikeutetuilla henkilöillä ole niihin pääsyä.

4. Hän määrää muut toimihenkilöt, tarkastaa, että heillä on välttämättömät varusteet ja että he ovat paikoillaan, tarkemmin sanoen: kaksi ajanottajaa ja yhden tai kaksi rankaisuajan merkitsijää varustettuina ajanmittauslaitteilla ja sijoittuneina heille varattuun aitaukseen; kaksi maalituomaria, yksi kummassakin päässä, maalien takana, asettuneina sillä tavoin, että he voivat nähdä laatan tulon maaliin ja varustettuina pienillä lipuilla tai valkoisilla nenäliinoilla.

5. Hän järjestää arpomisen ratapuoliskosta joukkueiden kapteenien kesken.

6. Hän ilmoittaa etukäteen pelaajille varamiesten vaihtamisjärjestyksen, kehoittaa heitä rauhallisuuteen, ja ilmoittaa heille, kuinka rangaistusmääräyksiä tullaan soveltuttamaan.

b) Pelin aikana:

1. Hän asettaa laatan peliin ja ilmoittaa vihellys-pillillä, että peli on alkanut.

2. Hän keskeyttää pelin virheen sattuessa ja rangaistaa mahdollisesti pelaajia virheestä; kuitenkin hänen ei tule keskeyttää peliä virheen vuoksi, kun tämä keskeytys hyödyttäisi sitä joukkuetta, joka virheen on tehnyt, ellei hän pidä keskeytystä välttämättömänä pelaajan rankaisemiseksi virheestä ja pelin estämiseksi tulemasta raa'aksi.

3. Hän ilmoittaa rangaistusajan merkitsijöille tuomitusta rangaistuksesta.

4. Hän keskeyttää pelin jokaisen tehdyn maalin jälkeen ja ratkaisee, onko maali laillinen vai ei, (ottaen selvän maalituomarin mielipiteestä, olematta kuitenkaan velvollinen yhtymään siihen).

5. Jokaisen keskeytyksen jälkeen hän asettaa laatan uudelleen peliin ilmoittaen vihellys-pillillä, että peli taas jatkuu.

6. Hän ratkaisee kaikenlaiset erimielisyydet.

7. Hän keskeyttää pelin jonkun pelaajista loukkaantua, 10 §:n mukaisesti.

8. Hän keskeyttää pelin heti, kun ajanottajat ilmoittavat hänelle aikapuoliskon loppuneen.

c) Väli aikoina:

1. Hän pitää yllä yhteyttä ajanottajien ja pelaajien kanssa ja ilmoittaa näille pelin alkamisesta kolme minuuttia ennen väliajan loppua.

2. Hän tarkastaa, ovatko radan viivat vielä kylliksi näkyviä ja antaa ne tarpeen vaatiessa vetää uudelleen.

3. Hän laskee aikapuoliskon kuluessa tehtyjen maalien luvun.

d) Peliä jatkettaessa:

1. Hän valvoo, että rangaistut pelaajat, joiden rangaistus ei ole loppunut väliajan alkaessa, jatkavat poissaoloansa.

2. Hän alkaa täsmällisellä ajalla, vaikkeivät kaikki pelaajat olisikaan radalla, ellei ole olemassa ylivoimaista estettä.

3. Hän määrää joukkueet vaihtamaan puolia.

4. Hän tuomitsee pelin samalla tavoin kuin ensimmäisen aikapuoliskon aikana.

e) Pelin loppuessa:

Hän laskee yhteen kummankin joukkueen pelin aikana tekemät maalit ja tarpeen vaatiessa määrää ylimääräiset peliajat.

f) Pelin jälkeen:

Hän vahvistaa ja allekirjoittaa ottelun pöytäkirjan. (kts. liitettä).

B) Ajanottajat.

56 §. — Erotuomari määrää kaksi ajanottajaa. Heidän tulee, mikäli mahdollista, olla puolueettomia, mutta elleivät ole, tulee kummastakin joukkueesta valittavaksi yksi; ja niissä tapauksissa, jolloin ei ole puolueettomia ajanottajia, eivätkä joukkueet voi sillä hetkellä asettaa

kumpikin onaa ajanottajaansa, määrätään niiksi järjestäjämaan liiton viralliset ajanottajat.

57 §. — Heidän tehtävänä on vihellyspillillä, kelson tai gong-gongin lyönnillä ilmoittaa erotuomarille, että aikapuolisko on loppunut eli, että väliaika on alkanut.

58 §. — Heidän tulee alkaa ajan laskeminen siitä hetkestä, jolloin erotuomari puhalttaa pilliinsä ensimmäistä kertaa asettaessaan laatan peliin.

59 §. — Heidän tulee pysäyttää kellonsa pelin seisausien ajaksi; seisaus aika on täsmälleen määrättävä, ja jokainen sellainen aika on lisättävä peliaikaan, ellei kellon käynti ole pysäytettävissä.

60 §. — He ilmoittavat erotuomarille väliajan päätymisen kolmea minuuttia ennen sen loppua.

61 §. — Kaikki aikaa koskevat erimielisyydet heidän keskenään ratkaisee erotuomari neuvottelussa.

C) Rankaisuaikojen merkitsijät.

62 §. — Erotuomari määrää ajanottajan, (yhden, jos hän on puolueeton ja kaksi, yhden kumpaakin joukkueutta varten, ellei puolueetonta ole saatavissa), jonka erikoisena tehtävänä on merkitä pelaajille tuomittujen rangaistusten aika.

63 §. — Erotuomari ilmoittaa heille rangaistuksen pituuden.

64 §. — He alkavat laskea rangaistusaikaa vasta siitä hetkestä, jolloin rangaistu pelaaja ilmoittautuu heille.

65 §. — He lisäävät rangaistukseen kaikki pelin keskeytyksen ajat (aivan kuin peliajassakin).

66 §. — He eivät saa sallia rangaistun pelaajan palata peliin, ennenkuin rangaistus on täydelleen kärsitty.

67 §. — Silloin kun peli ei ole keskeytyneenä, he eivät saa sallia toisen pelaajan ottaa rangaistun pelaajan paikkaa sinä hetkenä, jolloin hän on oikeutettu peliin palaamaan.

68 §. — Ellei pelaaja ole suorittanut rangaistustaan loppuun silloin, kun annetaan merkki väliajan alkamisesta, hänen on jatkettava sitä seuraavan aikapuoliskon alussa. Mutta ottelun päättymisen lopettaa kaiken rangaistuksen, eikä sitä jatketa seuraavan ottelun aikana.

69 §. — Kaikki erimielisyydet molempien rankaisujalan merkitsijäin kesken ratkaisee erotuomari neuvottelussa.

D) Maalituomarit.

70 §. — Erotuomari määrää kaksi maalituomaria, mikäli mahdollista puolueettomia, muuten yhden kummastakin osaaottavasta joukkueesta.

71 §. — Maalituomarin tehtävänä on ilmoittaa erotuomarille, nostamalla lipun (tai valkoisen nenäliinan), että laatta on täydellisesti kulkenut maaliviivan yli, tulen sen etupuolelta, sekä että maali niin muodoin on säännöllisessä järjestyksessä tehty.

72 §. — Se on hänen ainoa tehtävänsä ja ainoa tapani, jolloin hänen on ilmoitettava mielipiteensä; kuitenkin on hänen vastattava erotuomarin kysymyksiin, jos tämä katsoo tarpeelliseksi niitä hänelle tehdä.

73 §. — Hän ei vaihda puolta väliajan jälkeen ja toimii siten maalituomarina vuoron perään, kummankin joukkueen maalin takana.

74 §. — Hänen on sijoittauduttava sillä tavalla, että hän täydellisesti näkee maaliviivan.

75 §. — Erotuomarilla ei ole mitään velvollisuutta mukautua maalituomarin mielipiteeseen.

IV. — PELI.

A) Sen kestäminen.

76 §. — Joukkueet pelaavat kaksi 20 minuutin erää, joiden välillä on 10 minuutin väliaika.

77 §. — Kaikki ottelun aikana sattuneet keskeytykset lisätään todelliseen peliaikaan.

78 §. — Jos tämän ajan päätyttyä peli on tasoissa, toisin sanoen molemmilla joukkueilla on yhtä monta maalia tai ei kummallakaan ole yhtään, voidaan suorittaa ylimääräinen peliaika: 10 minuutin väliajan jälkeen vaihdetaan puolta ja jatketaan ottelua pelaten yhtämittaisesti 10 minuuttia, kumpikin joukkue pelaten viisi minuuttia kummallakin ratapuoliskolla. Näiden kahden viiden minuutin peliajan välillä ei ole väliaikaa, vaan ainoastaan vaihdetaan puolta.

79 §. — Jos ottelu vielä tämän ylimääräisen peliajan jälkeenkin on ratkaisematon, voidaan peliaikaa samalla tavalla pidentää 10 minuutilla, pitäen 5 minuutin väliaika jokaisen kymmenen minuutin uusinnan jälkeen, aina siihen asti, kunnes ratkaisuu on päästy.

80 §. — Minkään ottelun pidennystä alkoon kuitenkaan myönnettäkö enempää kuin 30 minuuttia yhtämittaista peliä, siis kolme ylimääräistä peliaikaa. Jos tulos

tämän ajan jälkeen on ratkaisematon, on ottelu pelattava uudestaan.

81 §. — Jos toinen joukkueista kieltäytyy pelaamasta tarpeellista ylimääräistä peliaikaa, selitetään se hävinneeksi.

82 §. — Poikkeuksellisesti pelataan maailmanmestaruudesta kolme viidentoista minuutin todellista peliaikaa, ilman ylimääräisiä peliaikoja.

B) Voittajat. — Saavutetut maalit.

83 §. — Ottelun voittaja on se joukkue, joka ottelun aikana, ylimääräiset peliajat mukaan luettuina, tekee suuremman lukumäärän maaleja.

84 §. — Maali on tehty, kun laatta on kokonaan kulkenut maaliviivan yli, maalipylväiden välitse, tullen maalin etupuolelta. Maalia ei hyväksytä, jos laatta vähänkin lepää maaliviivalla.

85 §. — Missään tapauksessa erotuomari ei voi tunnustaa lailliseksi maalia, jota ei ole todistettu sillä tavalla tehdyksi, huolimatta siitä, minkä virheen puolustava joukkue, maalin syntymisen ehkäisemiseksi, on tehnytkin.

86 §. — Mutta jos maali on tehty virheellisesti, esim. off-siden jälkeen tai jalkatyönnön vuoksi tai sitten sen vuoksi, että maalivahdin kimppuun on hyökätty, erotuomari ei hyväksy maalia.

C) Ratapuolisko.

87 §. — Ennen ottelua heittävät vastakkaisten joukkueteiden kapteenit arpaa erotuomarin läsnäollessa. Voittaja saa valita ratapuoliskon, jota hänen joukkueensa puolustaa ensimmäisellä puoliajalla.

88 §. — Uuden aikapuoliskon alkaessa tai ylimääräisen peliajan 5 minuutin jälkeen vaihtavat joukkueet ratapuoliskoa.

D) Keskeytykset.

89 §. — Pelin keskeyttää ainoastaan erotuomarin antama vihellysmerkki.

90 §. — Erotuomari keskeyttää pelin:

1. Kun laatta on mennyt rajojen yli;
2. kun on tehty virhe (kts. 97 §.);
3. kun laatta on koskettanut erotuomaria;
4. kun maali on tehty;

5. erikoisista syistä, kuten jonkun pelaajan loukaantuessa, kun maali on on siirtynyt paikoiltaan tai särkynyt j.n.e.:

6. aikapuoliskon lopussa ja ylimääräisten peliaikojen viisien minuuttien jälkeen.

91 §. — Peliä ei keskeytetä sentähden, että joku pelaaja on särkenyt mailansa.

E) Alkamiset.

92 §. — Laattalla pelaamisen alkuunsaamiseksi asetuu kaksi pelaajaa, yksi kummastakin joukkueesta vastakkain erotuomarin määräämälle paikalle, vasen kylki kohti vastapuolen maalia ja jälle laskettujen mailojen lapheet yhdensuuntaisesti 50 sm. etäisyydellä toisistaan. Erotuomari heittää laatan mailojen lappeiden väliin ilmoittaen pillillä pelin alkavan. Pelaajat, jotka alkavat, eivät saa nostaa mailojaan ennenkuin laatta on koskettanut jäätä.

93 §. — Erotuomari valvoo, ettei alottamishetkellä kukaan pelaajista ole off-side-asennossa.

94 §. — Peliajan alussa tai kun maali on tehty, erotuomari asettaa laatan radan keskelle (joka kohta on merkitty jäähän).

95 §. — Pelin aikana erotuomari asettaa laatan sille kohdalle, millä peli on keskeytetty, seuraavia poikkeuksia lukuunottamatta:

a) laattaa älköön missään tapauksessa asetettako maalin eteen maaliviivan ja kuuden metrin viivan välille; erotuomari asettaa sen siinä tapauksessa pelin keskeytymispaikan kohdalle, mutta vähintään kolme metriä maalista sivulle;

b) kun peli on keskeytynyt off-siden vuoksi, asettaa erotuomari laatan sille kohdalle, jolta laatta tuli off-siden eteen eikä sille kohdalle, jolla off-side-asennossa oleva pelaaja oli.

96 §. — Kun laatta menee pitkän sivun yli, sijoittaa erotuomari sen 3 m:n etäisyydelle siitä kohdasta, millä se on mennyt yli; jos se menee päätysivun yli, erotuomari asettaa sen 1,50 m:n etäisyydelle maaliviivan eteen, ottaen huomioon kiellon asettaa se maalin eteen sekä ylempänä mainitun poikkeuksen a); tässä, sekä siinä tapauksessa, että laatta menee yli aivan maalin takaa, erotuomari siirtää alkamispaikastaan 3 m. sivuun maalista.

V. — VIRHEET.

A) Yleiset määräykset.

97 §. — Periaatteessa erotuomarin on keskeytettävä peli jokaisen virheen vuoksi, olkoon se sitten tahallinen tai ei. — Mutta älköön hän keskeyttäkö peliä lievän virheen vuoksi, jos tämä keskeytys hyödyttäisi virheen tehnyttä joukkuetta. — Kuitenkin on erotuomarin raskaan ja rangaistavan rikkomuksen sattuessa peli keskeytettävä, vaikkakin virheen tehnyt joukkue saisi siitä hetkellistä hyötyä, rangaistakseen tätä ja estääkseen virheen uudistamisen.

98 §. — Tuomion täytyy olla riittävän ankara, jotta peli pysyisi moitteettomana; kuitenkin ei erotuomarin pidä hermostuttaa pelaajia eikä yhtämittaisilla keskeytyksillä häiritä pelin kulkua.

B) Off-side.

99 §. — Pelaajien tulee aina tehdä kaikkensa pysyttääkseen laatan ja oman maalinsa välillä. Pelaaja, joka on laatan edessä, on *off-side-asennossa*.

100 §. — Off-side-asennossa oleva pelaaja ei voi virhettä tekemättä ottaa millään tavalla osaa peliin, ei liikuttamalla laattaa, eikä häiritsemällä vastapelaajaa tai estämällä häntä pääsemästä ohi (olkoon tämä häiritseminen kuinka vähäpätöistä laatua tahansa).

101 §. — Off-side asennossa oleva pelaaja on sitäpaitsi syyppä virheeseen, ellei hän tee voitavaansa palatakseen laatan ja oman maalinsa väliin.

102 §. — Pelaaja, joka tahallisesti sijoittuu off-side-asentoon, tekee rangaistavan virheen.

103 §. — Pelaaja lakkaa olemasta off-side-asennossa seuraavissa tapauksissa:

1. kun hän vapaaehtoisesti palaa takaisin, häiritsemättä ketään vastapelaajaa;
2. kun joku vastapelaaja on koskettnut laattaa tai laatta häntä;
3. kun joku hänen oman joukkueensa pelaajista kuljettaa laatan hänen ohitseensa tai kun se hänen oman joukkueensa pelaaja, joka on lähettänyt hänelle laatan, on ehtinyt hänen kohdalleen, mutta sillä ehdolla, ettei off-side-asennossa oleva pelaaja siihen hetkeen mennessä, jolloin toinen näistä mahdollisuuksista on tapahtunut, ole millään tavoin häirinnyt ketään vastapelaajista.

104 §. — Sillä alueella, jota rajoittavat radan päätyisivu ja 6 m. maaliviivasta vedetty tämän kanssa yhdensuuntainen tumma viiva, koko radan leveydeltä, puolustavan joukkueen pelaajat eivät voi olla off-side-asennossa.

105 §. — Ei kukaan pelaaja, joka on, samoin kuin laattakin, maalin takana, toisin sanoen sillä alueella, jota rajoittavat maaliviiva ja lähinnä oleva päätyviiva, ole off-side-asennossa.

106 §. — Erotuomari valvoo huolellisesti ja varoittaa etukäteen pelaajia, joilla on tapana odotella off-side-asennossa, että laatta koskettaisi vastapelaajaa tai että joku heidän omista miehistään saavuttaisi heidät.

C) Laatan kuljettaminen. — Potkaiseminen.

107 §. — Kaikki pelaajat saavat pysäyttää laatan millä ruumiinosalla tahansa; mutta heidän täytyy antaa pudota sen paikoilleen: on kiellettyä kuljettaa laattaa tai panna sitä liikkeelle muulla kuin mailalla.

108 §. — Laatan kuljettaminen, sen kantaminen ja sen potkaiseminen on virhe, vieläpä maalivahdillekin, tapahtukoon se sitten luistimella tai jollakin ruumiin osalla. — Maalivahti, samoin kuin muutkin pelaajat, voi pysäyttää laatan, mutta he eivät saa panna sitä liikkeelle muuten kuin mailalla. Jos laatta takertuu pelaajan vaatteisiin, pudottakoon hän sen paikoilleen tai odotakoon, kunnes erotuomari on keskeyttänyt pelin, mutta älköön kantako sitä maalinsa taakse.

D) Kielletyt asennot.

109 §. — Ei kukaan pelaajista, ei maalivahtikaan, saa heittäytyä pitkälleen, istuutua, polvistua tai tahallaan kaatua jälle.

110 §. — Pelaaja, myöskin maalivahti, joka kaatuu tapaturmaisesti, ei saa ottaa osaa peliin ja hänen pitää kaikin voimin koettaa nousta heti ylös. Pelaaja, joka pelaa ollessaan kielletyssä asennossa, tekee virheen, josta rangaistaan, jos se on ollut esteenä maalin tekemiselle, erittäinkin jos maalivahti on kysymyksessä.

E) Kimppuun käyminen ja raaka peli.

111 §. — Kaikkinainen raaka peli on kielletty. Nimenomaan ei ole sallittu kimppuun käymistä, kimpittamista, tarttumista kaulukseen, potkimista luistimilla tai lyömistä mailalla, eikä tyrkkimistä, vastapelaajan pidättämistä tai häiritsemistä käsin.

112 §. — Erikoisesti on kiellettyä maalivahdin kimp-
puun käyminen hänen hoitaessaan puolustusta ja maali,
joka on tehty tällaisissa olosuhteissa, on mitätön; puol-
lustyksen hoitaminen on kuitenkin lakannut maalivah-
din etääntyessä 1.50 m. maalista.

113 §. — Kuitenkin sallitaan ruumiillinen vasta-
rinta, edellyttäen, että sen tekee vilpittömästi puolus-
tava pelaaja yrittäessään vartalollaan estää hyökkäävää
pelaajaa pääsemästä ohi, mutta mailaa ei saa millään
tavoin käyttää apuna.

F) Muut rikkomukset.

114 §. — On kiellettyä pelata vilpillistä tai raakaa
peliä, väitellä erotuomarin tai muun toimihenkilön pää-
töksestä, käyttää valheellista tai karkeaa kieltä, riidellä
jonkun katsojan tai toisen pelaajan kanssa, nostaa sau-
vaansa olkapäätä korkeammalle tai heittää sitä jälle,
häiritä millään tavalla pelaajaa, jolla ei ole laattaa hal-
lussa.

115 §. — Kaikki nämä rikkomukset voivat olla ran-
gaistuksen alaiset. Sellaisiksi ne luetaan etenkin siinä
tapauksessa, että ne ovat estäneet maalin tekemisen.

116 §. — Jos erotuomari katsoo, että puolustava pe-
laaja on tahallaan tehnyt lievän virheen keskeyttäk-
seen pelin vaarallisella hetkellä, hän ei keskeytä peliä
tämän virheen takia, vaan rankaisee pelaajaa ensim-
mäisessä sitä seuraavassa keskeytyksessä.

VI. — RANGAISTUKSET.

A) Rangaistuksen laatu.

117 §. — Lukuunottamatta pelin sääntöjen mukaista
keskeyttämistä, voi erotuomari eroittaa pelistä virheen
tehneen pelaajan pitemmäksi tai lyhemmäksi ajaksi,
ilman että toinen pelaaja saa astua hänen sijalleen ran-
gaistusajaksi.

118 §. — Erotuomari ei saa antaa muita rangaistuk-
sia, ei vapaalyöntiä, ei myöntää maalia j.n.e.

119 §. — Yleensä erotuomari varoittaa ennen rankai-
semista.

120 §. — Erotuomari rankaisee tarpeellisella anka-
ruudella, jotta peli pysyisi vilpittömänä ja vapaana ta-
hallisista virheistä. Hän välttää hermostuttamasta
pelaajia liioitelluilla rangaistuksilla.

B) Rangaistusten sovellutus.

121 §. — Kun pelaaja erotuomarin mielipiteen mu-
kaan on tehnyt rangaistavan virheen, ilmoittaa tämä,
keskeytettyään pelin, määräämässä rangaistuksen pelaajalle ja rangaistusajan merkitsijälle, toisin sanoen eroit-
tamisajan pituuden.

122 §. — Rangaistu pelaaja poistuu heti pelistä ja
pukeutuu väriltään puolueettomaan pukuun.

123 §. — Hänen rangaistuksensa aikaa aletaan las-
kea pelin alkamisesta sen jälkeen, kun hän on ilmoittau-
tunut rangaistusajan merkitsijälle.

124 §. — Kaikki pelin keskeytysajat lisätään ran-
gaistusajaksi, joksi ei lasketa muuta kuin se aika, jol-
loin peli on täydessä käynnissä.

125 §. — Siitä asti kun rangaistus on päättynyt, ottaa
rangaistu pelaaja (mutta ei sijainen) paikkansa pelissä
ilman, että sitä keskeytetään. Rangaistusajan merkit-
sijä ilmoittaa pelaajalle, että hänen rangaistuksensa on
loppuun suoritettu.

126 §. — Jos puoliaika sattuu väliin, ennenkuin ran-
gaistusajaksi on päättynyt, suorittaa pelaaja rangaistuk-
sensa loppuun seuraavan aikapuoliskon alussa, kuiten-
kaan otteluserjoissa, kun rangaistusta ei ole vielä
täysin suoritettu ottelun loppuessa, sitä ei jatketa seu-
raavassa ottelussa.

C) Rangaistusajojen pituus. — Ehdotuksia rangais- tuksiksi.

127 §. — Erotuomari määrää rangaistuksen niin pit-
käksi ajaksi, kuin hän tahtoo, yhdeksi, kahdeksi, vii-
deksi minuutiksi, vieläpä kokonaiseksi aikapuoliskoksi,
jos virhe on ollut poikkeuksellisen raskas, kuten vasta-
pelaajan tahallinen loukkaaminen tai erotuomarin kimp-
puun hyökkääminen.

128 §. — Hän määrää rangaistuksen virheen merki-
tyksen mukaan, sen toistumisen perusteella, sen mukaan,
mikä vaikutus sillä on pelin tulokseen j.n.e.

129 §. — On sangen vaikeaa näissä olosuhteissa laa-
tia rangaistusten ohjesääntöä; enintään voidaan ehdot-
taa joitakin rangaistuksia erotuomareille, joista ehdotuk-
sista he voivat saada ohjausta, mutta joita he eivät ole
velvolliset noudattamaan, rangaistuksen ollessa heidän
vapaasti päätettävissään.

130 §. — Seuraavassa luetellaan muutamia rangais-
tuksia, jotka voivat olla arvosteluperusteena erotuoma-
reille, koska näistä neuvoista on hyötyä niiden antaessa

kaikille kansainvälisille erotuomareille havainnollisen yhtenäisen arvosteluasteikon käytettävän ankaruuden suhteen:

Yksi minuutti:

Maalivahdille ja jokaiselle muulle pelaajalle, joka heittää laattaa;

pelaajalle, joka tahallisesti potkaisee tai lyö tai työntää laattaa kädellä tai käsivarrella;

sille, joka pidättää laattaa kädellään, ruumiillaan tai jalallaan radan reunaa vastaan tai jollakin muulla kohdalla rataa;

maalivahdille, joka lyö vastapelaajaa mailalla tai kampahtaa hänet;

pelaajalle, joka tahallisesti on off-side-asennossa;

sille, joka pysähdyttää vastapelaajan mailalla.

Kaksi minuuttia:

Pelaajalle, joka tahtomattaan kampahtaa;

sille, joka heittää pois mailansa;

sille, joka heittää maahan vastapelaajan mailan;

sille, joka tahallaan on off-side-asennossa (uusittu rikkomus);

sille, joka hyökkää vastapelaajan kimppuun, lukuunottamatta aikaisemmin mainittua tapausta „vartalolla vartaloa vastaan”;

sille, joka nostaa mailansa olkapäästä korkeammalle;

sille, joka väittelee erotuomarin kanssa;

sille, joka pysähdyttää vastapelaajan mailalla (uusittu rikkomus);

sille, joka väittelee katsojien kanssa;

sille, joka rikkoo varamiesten vaihtamisjärjestystä.

Kolme minuuttia:

Pelaajalle, joka luvallisessa „vartalolla vartaloa vastaan”-tapauksessa käyttää mailaa apunaan;

sille, joka tahallaan kampahtaa vastapelaajan;

sille, joka heittää mailansa ehkäistäkseen maalin;

Viisi minuuttia:

Pelaajalle, joka herjaa toimihenkilöitä;

sille, joka käyttää karkeita sanoja;

sille, joka luistimella potkaisee vastapelaajaa;

sille, joka mailallaan lyö vastapelaajaa päähän.

Kymmenen minuuttia:

Pelaajalle, joka tahallisesti tuottaa ruumiillisen vamman vastapelaajalleen;

sille, joka hyökkää toimihenkilön kimppuun;

sille, joka mailansa kädensijalla lyö vastustajaa.

Muutoksia.

Kansainvälisen Jäähockeyliiton (L.I.H.G.) 25 p:nä marraskuuta 1927 julkaisemalla päätöksellä ovat seuraavat muutokset astuneet voimaan:

Kansainvälisen Jäähockeyliiton (L.I.H.G.) 25 p:nä marraskuuta 1927 julkaisemalla päätöksellä ovat seuraavat muutokset astuneet voimaan:

A) Maalivahti on tästedes oikeutettu pysäyttämään laatan kuten hän haluaa ja yhden tekevää missä asennossa (istuen, maaten, polvistuen).

B) Rata on jaettu kolmeen yhtäsuureen osaan ja siinä osassa, missä maali sijaitsee, on puolustava joukkue oikeutettu off-side-asentoon. Tämä muutos merkitsee siis „ei off-side-asennossa”-alueen suurentumista.

C) Kaikkien otteluiden todellinen peliaika kestää kolme kertaa 15 minuuttia.

Vastaavat pelisääntöjen pykälät kuuluvat muutettuina:

109 §. — Pelaajat, maalivahtia lukuunottamatta, eivät saa heittäytyä pitkälleen, istuutua, polvistua tai tahallaan kaatua jälle. — Pelaaja, joka kaatuu tapaturmaisesti, ei saa ottaa osaa peliin ja hänen pitää kaikin voimin koettaa nousta heti ylös. Pelaaja, joka pelaa ollessaan kielletyssä asennossa, tekee virheen, josta rangaistaan, jos se on ollut esteenä maalin tekemiselle.

110 §. — Ainoastaan maalivahti saa pysäyttää laatan missä asennossa tahansa (istuen, polvistuen, maaten) ja millä tavoin tahansa.

5 §. — Molempien maalipylväiden väliin vedetään jään viiva. — Samaten vedetään eroittamaan jokaisen radan kolmanneksen tumma viiva koko radan leveydeltä yhdensuuntaisesti päätyviivan kanssa. — Radan keskustaan merkitään jään keskipeite, siis oletettujen lävistäjien leikkaukokohta.

104 §. — Radan kolmanneksessa, jota rajoittavat päätyviiva ja koko leveydeltä vedetty tumma viiva, puolustavan joukkueen pelaajat eivät voi olla off-side-asennossa.

76 §. — Joukkueet pelaavat kolme 15 minuutin erää, joiden välillä on 10 minuutin väliajat.

82 §. — Maailman- ja Euroopan mestaruuskilpailut eivät tee poikkeusta näistä säännöistä.

Maalivahti.

Rata.

Pelikaika.

Amatöörisääntö.

Tämän määritelmän on vahvistanut Davosin kongressi v. 1926.

I. Amatööri on jokainen jäähockeypelaaja, jota ei koskaan ole missään urheilussa katsottu ammattiurheilijaksi.

II. Ammattiurheilija on jokainen jäähockeypelaaja, joka:

1) on harjoittanut tai opettanut mitä urheilua tai peliä hyvänsä, josta hän on saanut joko suoranaisesti tai välillisesti rahallista hyötyä;

2) on ollut amatööriryteen nähden kilpailukelvoton missä urheilussa ja mistä syystä hyvänsä;

3) on myynyt tai pantannut urheilukilpailuista saatuja palkintoja;

4) on tietoisena pelannut virallisessa ottelussa tai ottelusarjassa ammattiurheilijain kanssa (paitsi virallisissa harjoitusotteluissa, jotka ovat tarkoitettut pelaajien valmentamiseksi).

III. Amatööri voi vastaanottaa ainoastaan:

1) palkintoja, maljoja, mitaleja, taide-esineitä j.n.e. (mutta ei koskaan rahapalkintoja);

2) ennakkomaksun matkakuluistaan;

3) ennakkomaksun hotellikuluistaan kilpailuaikaa ja korkeintaan kahdeksan päivän harjoittelua varten ennen otteluita;

4) tarpeelliset pelivarusteensa, jotka aina jäävät seuransa omaisuudeksi.

Tämä luettelo on tarkoin rajoitettava. Ennakkomaksuja ei missään tapauksessa saa tehdä suoraan, vaan täytyy ne aina tehdä asianomaisen liiton tai urheiluseuran kautta.

IV. Amatööriksi voi jälleen tulla kansalliselle jäähockeyliitolleen tekemästään pyynnöstä:

1) jokainen ammattiurheilija, jonka se kansainvälinen urheiluliitto, jossa hän on ollut ammattilaisena, on jälleen tunnustanut amatööriksi;

2) jokainen ammattiurheilija jäähockeyssa, joka ei yli viiteen vuoteen ole toiminut ammattilaisena.

Kansainvälisen Jäähockeyliiton määräykset.

I.

Nämä määräykset koskevat jäähockeyä, jota pelataan laatalla, eikä jääpalloa (bandya), jota pelataan pallolla.

II.

Kansainvälistä ottelua ei voida pelata muutoin kuin L.I.H.G:n määräysten mukaan.

Jokainen seura, joka pelaa toisenlaisten määräysten mukaan, tulee erotettavaksi L.I.H.G:stä, olkoonpa kysymyksessä vain kahden joukkueen tekemä muutos josakin yksityiskohdassa, kuten peliajassa, peliajan pitennyksessä tai pelaajien lukumäärässä.

III.

1 §. Liittoon kuuluiin jäsenliittoihin ja seuroihin saa kuulua vain amatöörejä, jotka täyttävät kansainvälisen Olympialaisen kongressin v. 1925 Pragissa hyväksymässä amatöörisäännössä määritellyt ehdot.

2 §. Jokainen vastalause pelaajan tai joukkueen kelpoisuutta vastaan on osotettava kirjallisesti L.I.H.G:n puheenjohtajalle joko ennen ottelusarjaa tai ottelua tai viimeistään viidentoista päivän kuluessa niitten päätymisestä. Vastalauseen esittää puheenjohtaja johtokunnan ratkaistavaksi.

3 §. Jokainen asiaankuuluva henkilö on kelpoinen jättämään vastalauseen, kuten tämän kappaleen 2 §:ssä on esitetty.

4 §. Loukkaamatta puheenjohtajan oikeutta valvoa L.I.H.G:n sääntöjen ja määräysten noudattamista, vieläpä ehkäisevin toimenpitein, johtokunta siinä tapauksessa, että muistutus on toteennäytetty, voi ryhtyä niihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo tarpeellisiksi, ei ainoastaan syyllistä liittoa tai seuraa vastaan, vaan

myöskin niitä liittoja ja seuroja vastaan, jotka tietensä ovat suostuneet ottamaan osaa syyllisen liiton tai seuran järjestämään ottelusarjaan tai otteluun.

IV.

L.I.H.G:n johtokunta, jäsenliitot ja -seurat ovat yksinään oikeutetut järjestämään kansainvälisiä ottelusarjoja ja otteluja.

V.

1 §. Kaikki kansainväliset ottelusarjat, kilpailut ja ottelut, erittäin mainiten Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailut, kuuluvat L.I.H.G:n tuomiovaltaan.

2 §. Ei mikään jäsenliitto tai -seura voi ottaa osaa kansainväliseen ottelusarjaan, kilpailuun tai otteluun L.I.H.G:hen kuulumattoman liiton tai seuran kanssa. Kuitenkin voi jäsenmaahan kuuluva seura, yksinomaan harjoitustaan silmällä pitäen, pelata L.I.H.G:hen kuulumattoman naapurimaan seuran kanssa ystävyysottelun sillä nimenomaisella ehdolla, ettei ottelu oikeuta joukkuetta mihinkään kansainväliseen kilpailuun tai mihinkään L.I.H.G:n määräysten mukaan pelattavaan kilpailuun. Tätä poikkeusta ei voida missään tapauksessa laajentaa käsittämään ottelusarjaa.

3 §. Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailut voivat järjestää ainoastaan ne maat, joille kongressi on ne määrännyt. Maailmanmestaruudesta ei voida kilpailla, ellei kilpailuun ota osaa edustava joukkue Kanadasta tai Amerikan Yhdysvalloista.

4 §. Kansalliset mestaruuskilpailut, samaa maata käsittävät kilpailut, ottelusarjat ja ottelut eivät kuulu L.I.H.G:n tuomiovaltaan. Kuitenkin voivat jäsenliitot anoa L.I.H.G:n suojelusta sanottujen mestaruuskilpailujen, ottelusarjojen ja ottelujen järjestämistä varten ehdolla, että niissä kiinnitetään asianmukaista huomiota sääntöihin ja määräyksiin.

VI.

1 §. L.I.H.G:n jäsenten tulee lähettää joka vuosi ennen ensimmäistä päivää lokakuuta puheenjohtajalle tiedot päivänmäärästä ja ehdoista, joiden mukaan ne ehdottavat pitävänsä kansainväliset kilpailunsa. Talvikauden kansainvälinen ohjelma lähetetään sitten lokakuun ensimmäisten kahden viikon kuluessa kaikille jäsenille. Niitten jäsenten, jotka haluavat tehdä mahdollisesti muutoksia päivien yhteensattumien vuoksi, tulee

ilmoittaa siitä puheenjohtajalle, joka sitten antaa jäsenille tiedoksi tällä tavoin kauden kilpailuohjelmaan esitetyt muutokset.

2 §. Jokainen liitto tai seura, joka ilmoittaa kilpailusta poisjäämisestensä vasta viimeisten kahdeksan päivän aikana, jos kysymyksessä on ottelu, tai viiden toista päivän kuluessa, jos kysymyksessä on ottelusarja, ollen nimenomaan suostunut ottamaan osaa tähän otteluun tai ottelusarjaan, on velvollinen suorittamaan sakon, joka molempien seurojen kesken on määrättävä silloin, kun ottelusta tai ottelusarjasta on lopullisesti sovittu.

3 §. Erimielisyyden sattuessa L.I.H.G:n johtokunta on oleva ainoa tuomari sakon soveltamisessa, ja on kyseessä olevien riitapuolten toimitettava sille koko asiaa koskeva molempien seurojen välinen kirjeenvaihto. Sakko on maksettava L.I.H.G:n johtokunnalle, joka tulee sen toimittamaan hyvitetävälle. Jos sakoitettu seura kieltäytyy maksamasta sakkoa mihin se on tuomittu, voi L.I.H.G:n johtokunta julistaa sen kilpailukelvottomaksi siihen asti, kunnes se on sakon maksanut, sekä kieltää L.I.H.G:n jäseniä kohtaamasta seura minkäänlaisissa otteluissa.

4 §. Samaten kilpailut järjestävä seura, joka nimenomaan hyväksyttyään yhden tai useamman joukkueen osanottosopimuksen, joutuu syystä tai toisesta lykkäämään tai peruuttamaan ottelun tai ottelusarjan, on velvollinen maksamaan sakkoa, jonka suuruus on etukäteen määrättävä, näitten joukkueitten hyväksi sellaisessa tapauksessa, missä tämä peruutus tuottaa rahallisia tappioita osaaottaville seuroille.

Menettelytavat ovat samat, mitkä ovat määrättyt tämän kappaleen 3 §:ssä.

5 §. Johtokunnan tulee aina ottaa huomioon ylivoimainen este (force majeure).

6 §. L.I.H.G:n jäsenten tulee lähettää puheenjohtajalle niin täydelliset tulokset kuin mahdollista kaikista järjestämistään kansainvälisistä otteluista ja ottelusarjoista yhden kuukauden kuluessa niitten pitämisestä. Jäsenten tulee lähettää hänelle luistinkauden loppuessa myöskin kansallisista hockeymestaruuskilpailustansa niin täydelliset tulokset kuin mahdollista. L.I.H.G. tulee joka vuosi kilpailukauden jälkeen lähettämään kaikille jäsenille kertomuksen jäsenten kansainvälisten ja kansallisten kilpailujen tuloksista.

VII.

1 §. Euroopan ja maailmanmestaruudesta kilpailaan, mikäli mahdollista, vuosittain; kuitenkin vuosina, jolloin maailmanmestaruudesta kilpailaan Euroopassa, ei Euroopan mestaruudesta otella, vaan Euroopan mestariksi tulee se Euroopan maa, jolla on korkein sija maailmanmestaruudessa; sitäpaitsi olympialaiskisojen sattumassa olympiavoittaja katsotaan maailmanmestariksi.

Mitään muuta kansainvälistä ottelua ei voida suorittaa niinä päivinä, jolloin nämä mestaruuskilpailut tapahtuvat, paitsi L.I.H.G:n johtokunnan erikoisella luvalla, jolle pyyntö tulee tehdä hyvissä ajoin. Nämä mestaruuskilpailut voidaan pitää joko sisä- tai ulko-radoilla.

Näitä mestaruuskilpailuja koskevat ilmoitukset tulee järjestävän maan saattaa kaikkien L.I.H.G:hen suoraan liittyneitten seurojen tai liittojen tietoon. Ei mikään maa voi ilmoittautua näihin mestaruuskilpailuihin muuten kuin L.I.H.G:hen kuuluvan liittonsa välityksellä.

2 §. Järjestävän maan valinnan mukaan kilpailaan näistä mestaruuksista ryhmä-järjestelmää tai eliminoimista käyttäen, tai käyttäen molempia tapoja yhdessä. Milloin käytetään eliminoimisjärjestelmää joko yksinään tai yhdistettynä, tulee järjestävän maan sijoittaa ensimmäisiksi eriinsä ne maat, jotka saavuttivat neljä ensimmäistä sijaa edellisen vuoden Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailuissa (jälkimmäisellä tapauksella ollen etusija).

Ryhmien tai eliminoimishuittelon kokoonpaneminen lukuunottamatta erien ensimmäisiä, määrätään arpomalla, jonka toimittaa järjestävä liitto tai seura, mutta ei mikään joukkue ole velvollinen pelaamaan kahta ottelua samana päivänä ilman kapteeninsa suostumusta.

3 §. Seuraavat ainoastaan voivat edustaa jotakuta maata Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailuissa:

- a) ne, jotka synnynnäältä ovat sanotun maan kansalaisia;
- b) ne, jotka ovat kymmenenä perättäisenä vuotena pelanneet sen maan puolesta, jota he aikovat edustaa;
- c) lopuksi ne, jotka ovat syntyneet dominioissa voivat edustaa emämaata ja ne, jotka ovat syntyneet emämaassa, voivat edustaa dominioita ehdolla, että he todistettavasti ovat asuneet viiden perättäisen vuoden ajan emämaassa tai dominiossa.

Niinpien kuin pelaaja kerran on Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailuissa edustanut jotakuta maata (emämaata tai dominiota), hän ei enää saa edustaa muuta maata seuraavissa Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailuissa.

Täydellinen kansallisuus, jolla tarkoitetaan sitä, että on kymmenen perättäisen vuoden ajan pelannut saman maan puolesta ja viiden vuoden ajan asunut maassa, on asianomaisen maan urheilu- tai hallintoviranomaisten todistettava järjestävän liiton tai seuran valvonnan alaisena. Jos järjestävä liitto tai seura sattuisi kuulumaan asianomaiseen maahan, antaa tämän todisteen L.I.H.G:n puheenjohtaja tai ensimmäinen varapuheenjohtaja siinä tapauksessa, että puheenjohtaja kuuluisi samaten asianomaiseen kansallisuuteen.

4 §. Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailuja varten L.I.H.G. on asettanut viidensadan kultafrangin arvoisen hopeaisen kiertomaljan kumpaankin. Kumpikin näistä maljoista annetaan voittavan maan viralliselle edustajalle, jonka tulee se säilyttää seuraaviin mestaruuskilpailuihin asti; kummaakin maljan saa omakseen se maa, joka ensiksi, järjestyksen katsomatta, kolmasti voittaa maljaa koskevan mestaruuden.

5 §. Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailujen otelut tuomitsevat puolueettomat kansainväliset pelituomarit, jotka järjestävä liitto tai seura valitsee.

Näitten pelituomarien valintaa vastaan tehdyt vastalauseet ratkaisee L.I.H.G:n johtokunta; nämä muistutukset eivät saa vähääkään haitata, ehkäistä tai viivyttää ottelujen järjestämistä, tai muuttaa saavutettua tulosta, mutta L.I.H.G:n johtokunta voi vakavissa tapauksissa tehdä kilpailukelvottomaksi joko lopullisesti tai määräajaksi järjestävän liiton tai seuran ja syytetyt pelituomarin tai toisen näistä yksinään.

6 §. Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailuissa merkitään pisteet seuraavalla tavalla:

Voitettu peli	2 pistettä
Tasapeli	1 piste
Hävitty peli	0 pistettä

Poisjääminen on katsottava hävityksi peliksi.

Sijoittaminen tehdään laskemalla yhteen pisteet, korkeimman pistesumman määrätessä voittajan.

Ylimääräistä peliaikaa ei pelata tasapelin sattumassa.

Kahden tai useamman joukkueen pistemäärän ollessa saman, on näitten kesken pelattava uusinnat.

7 §. Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailut järjestävän liiton tai seuran on lähetettävä puheenjohtajalle kuukauden kuluessa mestaruuskilpailuista niitten täydelliset tulokset ottelupöytäkirjoiheen, erotuomarin kertomuksineen (katso liitettä).

VIII.

Muissa kansainvälisissä ottelusarjoissa, kilpailuissa ja otteluissa kuin Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailuissa eivät kysymykset kansallisuudesta ja asuupaikasta määriteltynä edellä olevan VII kappaleen 3 §:n mukaisesti ole voimassa, kuitenkin ei pelaaja samana pelikautena voi edustaa muuta kuin yhtä maata ellei hän ole muuttanut olinpaikkaansa vähintään kolmen kuukauden ajaksi.

VII kappaleen pykälä 1, 2 ja 6 voidaan soveluttaa käytäntöön tässä kappaleessa kysymyksessä oleviin kansainvälisiin ottelusarjoihin, kilpailuihin ja otteluihin nähden. Kysymykset kiertomaljasta ja erotuomareista jätetään järjestävän liiton tai seuran toimikunnan haltuun loukkaamatta L.I.H.G:n johtokunnan valvontaoikeutta.

Kansainvälisen Jäähockeyliiton säännöt.

I.

Liitot tai seurat, jotka alistuvat noudattamaan näitä sääntöjä, muodostavat Kansainvälisen Jäähockeyliiton (Ligue Internationale de Hockey sur Glace, lyhennettynä L.I.H.G.).

II.

L.I.H.G:n tarkoitus on toimia jäähockey-pelin kehittämiseksi, muodostella sen pelisäännöt yhtenäisiksi ja olla sen keskushallintona, edistää kansallisten liittojen perustamista maihin, joissa niitä ei vielä ole, pitää huolta säännöllisesti kansainvälisten kilpailujen järjestämisestä, kuten Euroopan ja maailmanmestaruuskilpailujen, sekä ratkaista erimielisyydet, joita voi syntyä jäseniksi liittyneiden maiden kesken.

III.

Kaikki jäähockeyta pelaavat maailman kansat voivat liittyä *toimivina jäseninä* L.I.H.G:hen säädetyillä ehdoilla ja noudattaen seuraavassa pykälässä määrättyjä mahdollisuuksia.

Samaten voivat *kannattaviksi jäseniksi* päästä samoilla ehdoilla kaikki ne kansat, jotka eivät harjoita jäähockey-peliä.

Toimivilla jäsenillä on puhe- ja äänivalta, kannattavilla jäsenillä ainoastaan puhevalta.

IV.

1) Mikään maa ei voi liittyä jäseneksi L.I.H.G:hen ilman sellaisen liiton välitystä, joka asianomaisessa maassa harjoittaa joko urheilua yleensä tai erikoisesti jäähockeyta; siinä tapauksessa, ettei jossakin maassa ole tällaista liittoa olemassa, voivat kaikki seurat liittyä jäseniksi suoranaisesti, mutta perustettaessa L.I.H.G:hen hyväksytty liitto, käy tämä jäsenyys mitättömäksi.

2) Jäsenhakemukset, joiden tulee sisältää muodollisen sitoumus noudattaa L.I.H.G:n sääntöjä ja määräyksiä ja joihin on liitettävä jäseneksi pyrkivän liiton tai seuran säännöt ja määräykset kahtena ranskan tai englanninkielisenä kappaleena, on osoitettava L.I.H.G:n puheenjohtajalle.

Ellei se kansallisuus, johon jäsenyyttä hakeva liitto tai seura lukeutuu, tai sitten sanottu liitto tai sanottu seura ole ennakolta äänestämällä päätetyn poissulkemistoimenpiteen alainen ja elleivät sanotun liiton tai seuran säännöt ja määräykset puheenjohtajan ilmoituksen mukaan, sisällä mitään L.I.H.G:n sääntöjen ja ohjeiden vastaista, hyväksyy puheenjohtaja jäsenyyden väliaikaisesti kaikkein säädettyine oikeuksineen ja velvoituksineen antaen asiasta tiedon sekä hakijalle että L.I.H.G:n johtokunnan jäsenille.

Kuukauden kuluessa sen kiertokirjeen vastaanottamisesta, jolla puheenjohtaja tekee ilmoituksen tästä väliaikaisesta jäsenyydestä, tulee johtokunnan jäsenen antaa puheenjohtajalle lausuntonsa, perusteltuna siinä tapauksessa, että jäsenyyttä vastustetaan; jos johtokunnan jäsenen enemmistö antaa puoltavan lausunnon, (ellei vastausta yllä määrätyn kuukauden aikana anneta, katsotaan asianomaisen antaneen puoltavan lausunnon) tulee jäsenyys sen kautta lopulliseksi; päinvastaisessa tapauksessa puheenjohtaja siirtää toistaiseksi jäseneksi ottamisen, ilmoittaa jäseneksi pyrkivälle vastustajien esittämät perustelut ja ottaa kysymyksen seuraavan kongressin esityslistalle, jolloin saapuville kutsutaan hakijan edustaja antamaan selityksiä, ja jolloin enemmistö lopullisesti ratkaisee asian.

3) L.I.H.G:n jäsenliitot ja -seurat tunnustavat toisilleen yksinomaiset valtuudet jäähockeyn johtoon, kullekin maassaan.

4) Jokaisen jäsenkansallisuuden, -liiton tai -seuran voi johtokunta erottaa L.I.H.G:stä 3/4 äänten enemmistöllä; tästä päätöksestä voidaan vedota kongressiin.

V.

L.I.H.G:n kotipaikkana on toimivan puheenjohtajan asuntopaikka.

VII.

1) Vuotuisen jäsenmaksun suuruus on sata kunkin maan rahayksikköä, kuitenkin vähintään viisi dollaria; poikkeuksena ovat Amerikan Yhdysvallat ja Kanada, joiden vuosimaksu on kaksikymmentä dollaria.

2) Kun liitto on olemassa, maksaa se vuosimaksun; muussa tapauksessa seurat maksavat vuosimaksun, jonka suuruus on suhteellinen niiden lukumäärään.

3) Vuosimaksu on maksettava viimeistään tammi-kuun 1 päivänä kunakin toimintavuonna yhdessä erässä.

Jokainen liitto tai seura, joka ei ole määräaikana suorittanut maksuaan, voidaan, muistutuksen jälkeen, eroittaa L.I.H.G:stä.

VIII.

Toimintavuosi alkaa kongressin päättymisestä ja loppuu seuraavan kongressin päättymiseen.

VIII.

L.I.H.G:tä johtavat:

1. toimeenpaneva komitea;
2. johtokunta;
3. kansainvälinen kongressi.

IX.

1) Johtokunta muodostetaan joka vuosi valtuutetuista, joista jokainen jäsenkansallisuus määrää yhden.

2) Kongressi valitsee suljetuin lipuin valtuutettujen ulkopuolelta puheenjohtajan, eurooppalaisen ensimmäisen varapuheenjohtajan ja amerikkalaisen toisen varapuheenjohtajan, jotka toimivat ja johtavat puhetta toinen toisensa sijasta poissaolon sattuessa sijajärjestyksen mukaan ja jotka yhdessä sihteeri-rahastonhoitajan kanssa muodostavat toimeenpanevan komitean.

3) Puheenjohtaja nimittää sihteeri-rahastonhoitajan omalla vastuullaan.

4) Jos puheenjohtajan paikka joutuu avoimeksi ennen valtuutusajan loppua, hoitaa ensimmäinen tai, tämän ollessa estettynä, toinen varapuheenjohtaja puheenjohtajan tehtäviä seuraavan kongressin kokoontumiseen asti.

5) Jos johtokunnan jäsen eroaa, tulee hänen sijalleen toinen valtuutettu siitä liitosta, johon eronnut kuului.

6) Jokaisella uudella maalla, joka on otettu jäseneksi kahden kongressin väliajalla, on oikeus päästä edustetuksi johtokunnassa määräämällä valtuutetun.

7) Johtokunnan jäsentä pidetään eronneena, kun hän lakkaa kuulumasta johonkin L.I.H.G:n jäsenliittoon tai -seuraan.

X.

1) Johtokunnan ratkaisuvaltaan kuuluvat kaikki asiat, joita erikoisesti ei ole määrätty kongressin päätettäväksi, ja nimenomaan seuraavat: kongressin päätösten toimeenpano; jäsenliittojen ja -seurojen asetusten erotuomarien ratkaisujen vahvistaminen; kilpailujen ja mestaruusotteluiden tulosten vahvistaminen; raha-asiaiden hoito; kongressien valmisteleminen ja kokoonkutsuminen; jonkun kansallisuuden, liiton tai seuran hyväksyminen tai poissulkeminen; jäsenmaiden välisten erimielisyyksien ratkaiseminen; sääntöjen ja määräysten arvonvallan ylläpitäminen; jäähockeyn peliohjeiden tulkitseminen j.n.e.

2) Johtokunta ottaa äänestyksen alaiseksi toimeenpanevan komitean johtokunnan jäsenille osoittamat kiertokirjeet, jotka nämä palauttavat perustellen ratkaisunsa, jos ovat toimivia jäseniä ja ainoastaan ilmoittamalla mielipiteensä, jos ovat kannattavia jäseniä. Ellei valtuutettu ole vastannut kuukauden kuluessa kiertokirjeen vastaanottamisesta lukien, katsotaan hänen yhtyvän enemmistön mielipiteeseen. Kuitenkin voi puheenjohtaja toimia yksin ja omalla vastuullaan seuraavissa tapauksissa:

- a) Jäsenmaiden välisissä erimielisyyksissä, jotka koskevat kansainvälisten kisojen järjestämispäivää;
- b) raha-asioiden hoidossa;
- c) tulosten ja kilpailujen vahvistamisessa;
- d) kongressien valmistelussa ja kokoonkutsumisessa;
- e) väliaikaisissa jäseneksi oloissa;
- f) sääntöjen ja määräysten noudattamisen valvomisessa;
- g) jäähockeyn peliohjeiden tulkitsemisessä;
- h) yleensä kaikissa juoksevilla asioissa ja samoin kaikissa kiireellisissä kysymyksissä sillä ehdolla, että hän jälkimmäisessä tapauksessa vahvistuttaa ratkaisunsa johtokunnalle.

3) Jäsenliitot ja -seurat voivat vedota kongressiin kaikista puheenjohtajan tai johtokunnan ratkaisuista.

4) Jäähockeyliittoa velvoittavien kirjelmien täytyy olla puheenjohtajan allekirjoittamat tai varmentamat.

5) Puheenjohtajan ja johtokunnan päätökset sekä kaikki ilmoitukset ja kiertokirjeet julkaistaan L.I.H.G:n virallisissa julkaisuissa. Jokainen maa voi valita oman tai omat viralliset julkaisunsa, joissa L.I.H.G:n viralliset tiedonannot julkaistaan kunkin kansallisuuden valtuutetun vastuulla.

XI.

1) Kansainvälinen varsinainen kongressi kokoontuu joka vuosi silloin, kun toimeenpannaan Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailut, ja julkaisee puheenjohtaja kongressikutsun vähintään kuukautta ennen kokoontumista.

2) Ylimääräinen kongressi voi kuitenkin kokoontua jäsenmaiden enemmistön sitä perustellen anossa.

Varsinaisten kongressien sääntöjä noudatetaan ylimääräisissä kongresseissa.

3) Kongresseihin voivat ottaa osaa ainoastaan jäsenliittojen ja -seurojen valtuutetut.

Sama valtuutettu alkoon edustako useampaa kuin kahta maata kerrallaan.

4) Jokainen maa voi lähettää kolme valtuutettua, mutta äänestyksessä se ei ole oikeutettu käyttämään muuta kuin yhden äänen, edustakoon sitä sitten liitto tai yksi tai useampia seuroja. Jälkimmäisessä tapauksessa seurat sopikoot keskenään valtuutettujensa valitsemisesta.

Niillä mailla, jotka ovat ainoastaan kannattavia jäseniä, on kongressissa vain puhevalta.

5) Päätökset tehdään läsnäolevien äänen enemmistöllä. Äänen jakautuessa tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

6) Kongressin tehtävät ovat seuraavat:

a) hyväksyä puheenjohtajan ja sihteerirahastonhoitajan kertomukset sekä tilit;

b) käsitellä ja päättää sääntöjen ja määräysten ja jäähockeyn pelisääntöjen muutosehdotuksista, joista ehdotuksista ei voida äänestää, ellei niitä ole otettu puheenjohtajan laatimaan esityslistaan. Muutosehdotukset osoitettakoon puheenjohtajalle vähintään kaksi kuukautta ennen kongressin kokoontumispäivää;

c) ratkaista jonkun liiton tahi seuran lopullisesti jäseneksi ottaminen, jos sitä on vastustettu (vrt. IV kapaleen 2 kohta);

d) myöntää oikeus Euroopan tai maailmanmestaruuskilpailujen toimeenpanoon jollekin liitolle tai seuralle, joka sitä anoo, määräten vähintään kolme kansallisuutta, jotka valitaan toinen toisensa varalle kongressin säätämässä järjestyksessä;

e) ratkaista jäsenliiton tai -seuran eroittaminen, näiden vedotessa asiastaan;

f) ottaa keskustelun ja äänestyksen alaisiksi kaikki erilaiset kysymykset, jotka eivät sisälly b) kohdassa lueteltuihin ehdotuksiin;

g) valita puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat.

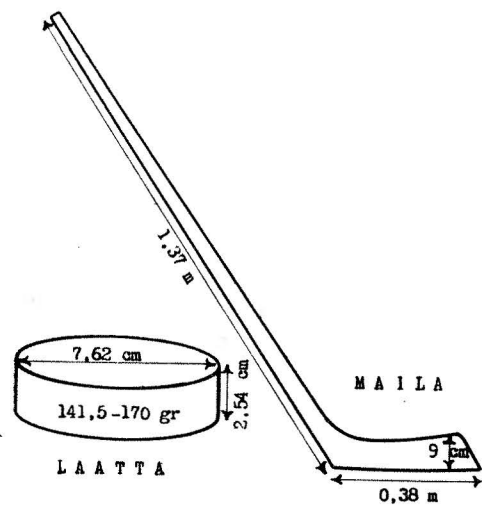
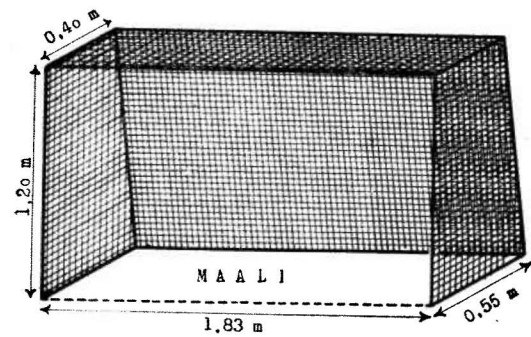
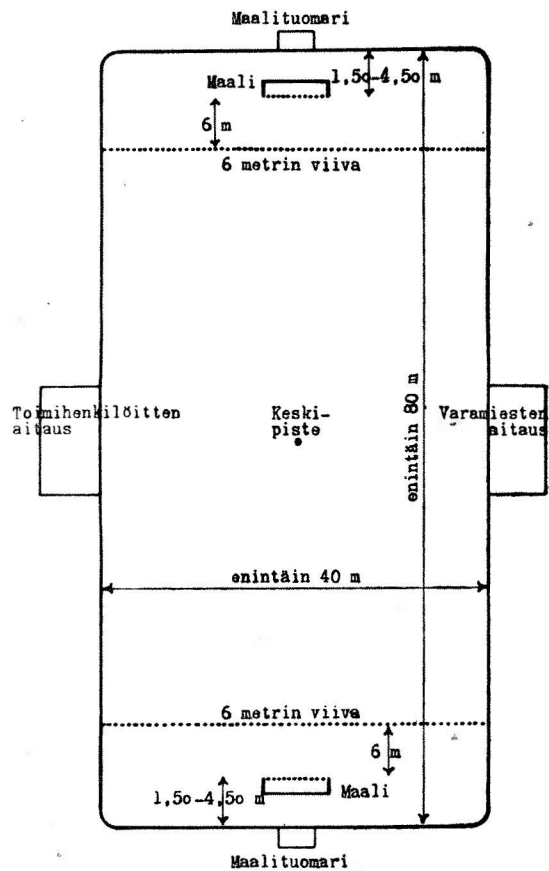
XII.

L.I.H.G:tä alkoon julistettako puretuksi muuten kuin tätä tarkoitusta varten kokoonkutsutun kongressin äänen enemmistöllä.

Johtokunta määrää asiain selvittäjän ja hoitaa omaisuutta.

LIITTEITÄ

R A T A



Jäähockeyn kilpailu-

Kilpailun laatu		
Järjestävä seura (t. liitto)		
Ottelu		
Päivä- ja kellon- määrä		
Paikka		
TULOS	Voittaja:	Hävinnyt:
1. puoli-aika	maalial	maalial
2. puoli-aika	maalial	maalial
3. (= ylim.) erä	maalial	maalial
Yhteensä	maalial	maalial
Erotuomari:	Ajanottajat:	

pöytäkirja

P e l a a j a n			
Joukkue:	n i m i	sijoitus	N:o
Joukkue:			
Maalituomarit:		Kapteenit:	

Jäähockeyn pelisääntöjen hakemisto:

HUOMAUTUS	§ 1
MAARITELMA	2
I. — PELIVALINEET	3— 21
A) Rata	3— 6
B) Maali	7— 12
C) Laatta	13
D) Mailat	14
E) Maalivahdin säärykset	15— 17
F) Pelaajien varusteet	18
G) Toimihenkilöiden aitaukset	19— 21
II. — PELAAJAT	22— 44
A) Heidän nimityksensä	22
B) Sijaiset	23— 25
C) Sijaisten käyttäminen	26— 32
D) Varamiehet	33
E) Numeroiminen	34
F) Värät	35— 37
G) Joukkueen kapteeni	38— 44
III. — TOIMIHENKILÖT	45— 75
A) Erotuomari	45— 55
B) Ajanottajat	56— 61
C) Rankaisuaikojen merkitsijät	62— 69
D) Maalituomarit	70— 75
IV. — PELI	76— 96
A) Sen kestäminen	76— 82
B) Voittajat. — Saavutetut maalit	83— 86
C) Ratapuolisko	87— 88
D) Keskeytykset	89— 91
E) Alkamiset	92— 96
V. — VIRHEET	97— 116
A) Yleiset määräykset	97— 98
B) Off-side	99— 106
C) Laatan kuljettaminen. — Potkaisemi- nen	107— 108
D) Kielletyt asennot	109— 110
E) Kimppuun käyminen ja raaka peli ..	111— 113
F) Muut rikkomukset	114— 116
VI. — RANGAISTUKSET	117— 130
A) Rangaistuksen laatu	117— 120
B) Rangaistusten sovellutus	121— 126
C) Rangaistusaikojen pituus. — Ehdotuksia rangaistuksiksi	127— 130

Sisällys:

Kansainvälinen Jäähockeyliitto	3
Kansainvälisen Jäähockeyliiton jäsenmaat	3
Suomen Luistinliitto	4
Kansainväliset arvokilpailut	5
Jäähockeyn pelisäännöt	6
Amatöörisääntö	24
Kansainvälisen Jäähockeyliiton määräykset	25
Kansainvälisen Jäähockeyliiton säännöt	31
Liitteitä	37
Jäähockeyn pelisääntöjen hakemisto	44

Muntoksia varten:

Valaistukset

jäähockeyradoille
suunnittelee ja asettaa
ensiluokkaisesti

Jussi Havulinnan
Sähköliike

Tampere
Puh. 424 & 886

URHEILIJAT

valitsevat aina paraat
urheiluvälineet, sillä
ne tulevat halvem-
miksi, ja kysyvät sen-
vuoksi

Hiihtävä karhu-
merkkisiä
luistin- ja hiihtoken-
kiä, hockey-mailoja
ja suksia, y. m.



kaikissa hyvin lajitel-
luissa urheilu- ja rau-
takaupoissa löytyviä
tarpeitaan, joiden

valmistaja ja tukkumyyjä on

O.Y. URHEILUTARPEITA

HELSINKI

Merimiehenkatu 38—40

Puhelimet: 60 48, 57 77 ja 31 175

Jääpallopelaajat huomatkaa!

*Edullisimmin ostatte
jääpalloiluvälineenne meiltä*

Varastossamme on aina:

Jäähockey-tarpeita.

*Luistimia
Mailoja
Kiekkoja
Käsineitä
Säärystimää*

Jääpallolutarpeita, Pika-, Kauno- ja Nurmisluitimia
sekä luistinkenkii on aina täydellinen varasto

Tiedustelkaa hintojamme.

Urheiluseuroille ja niiden jäsenille
myönnämme alennusta.

W:m Sandberg Osakeyhtiö

Urheilukauppa

TAMPERE

Puhelin: Oma keskus: Nimihuuto „Sandberg“

JÄÄHOCKEYTARPEITA

virallisia, extra laatuja
saapumassa.

JÄÄPALLOILUTARPEITA

kuulua „Susi”-mallia.

TUKUTTAIN JA VÄHITTÄIN

Seuroille ja yhtymille, sekä suojeluskunnille
ja armeijan joukko-osastoille
erikoishinnat.

SUOJELUSKUNTALAISTEN URHEILULIIKE O.Y.

VIIPURI

25 ALEKSANTERINKATU 25

Tukuttain ja vähittäin kaikkia urheiluvälineitä, met-
sästys-, kalastus- ja valokuvaustarpeita. Aseita ja
ammuksia. Villatavaroita. Radiokoneita.
Polkupyöriä.



Suuri varasto

HOCKEY LUISTIMIA

sekä saksalaisia että ruotsalaisia

Yksinmyyjä Suomessa:

HAGENIN PIKALUISTIMIA

Oikeamallisia

HOCKEY-MAILOJA

HOCKEY-PALLOJA

URHEILUPUVUSTOA

TAVARATALO · STOCKMANNIN

Urheiluosasto

Helsinki, Hakasalmenkatu. Puh. Ce 201 81.

Jokainen

**JÄÄHOCKEY- JA
JÄÄPALLO-**

pelaaja



varustautukoon niillä välineillä, jotka

**SUOMEN
URHEILUAITTA**

on heille varta vasten toimittanut. Urheilulaitan välineet ovat maankuulut, ne kestävät ja sopivat. Sitäpaitsi ne ovat huokeat. Tervetuloa liikkeeseemme katselemaan, koettelemaan ja — ostamaan! Ostopakkoa ei ole; näytämme mielellämme muutenkin.

**PUKIMIA . KENKIÄ . LUISTIMIA . MAILLOJA
PALLOJA . LAATTOJA . SUKKIA . KÄSINEITÄ**

Helsinki, Fabianinkatu 16.